

Finansklagenemnda Person

Uttalelse FinKN-2017-139

30.3.2017

Tryg Forsikring

Ulykke

Fallulykke – sår som ikke gror - reduksjon i erstatning som følge av sykelig tilstand.

Forsikrede falt på en amputasjonsstump og fikk et sår som ikke ville gro. Tvist om selskapet kunne redusere utbetalingen med 100 % grunnet sykelig tilstand. Etter en konkret vurdering konkluderte nemndas flertall med at skaden i det alt vesentlige skyldtes en sykelig tilstand og reduksjonen i erstatningen ble satt til 75 %.

Saksfremstilling

Forsikrede (f. 1948) falt 15.11.14 og fikk et sår som ikke ville gro.

I epikrise 18.5.15 fra ... heter det:

Fall på amputasjonsstump i nov 2014, fikk ett sår og har siden blitt beh. med konservativt sårstell uten bedring. Dyrkning viste gule staf. i januar. Han angir å ha konstante smerter i leggstumpen, verre på natten. Tolkes som iskemiske, og pas. beskriver disse som anderledes enn fantomsmerter. Stumpen er tidvis kald. Smertene kom ca 14 dager etter fall i oktober ...

Kommer nå for en elektiv amputasjon på femurnivå. Blir operert uten komplikasjoner og blir trappet ned på smertestillende under oppholdet.

I brev 15.6.15 opplyste forsikrede:

... Såper meg inn, i det jeg skal reise meg for å spyle kroppen sklir jeg av stolen. Stumpen treffer kanten på dusjkanten og lager et sår på ca. 5 mm. ...

... Slik jeg ser det kunne jeg ikke vært mer forsiktig enn jeg allerede var. Jeg hadde alle de nødvendige hjelpemidlene.

Dette var rett og slett en ulykke.

Avdelingsoverlege ved Gastrokirurgisk avdeling ..., skrev 14.2.16, til selskapet:

Pasienten hadde tidligere opererts med leggamputasjon på grunn av arteriosclerose i arterier til ve ben. Det blev ved utredning med røntgenundersøkelse 20.04. 2015 (...) fastslått at blodsirkulasjonen til ve ben var nesten opphørt og det blev vurdert at den manglende blodsirkulasjon var årsaken til at såret ikke kunne tilhele. Det blev derfor utført en lårbensamputasjon den 13.05.2015 komplikasjonsfritt.

Det vurderes således at årsaken til at såret pasienten pådrog seg den 15.11 2015 ikke ville tilhele var forkalkninger i blodkarene til leggen som allerede var tilstede ved skaden. Dersom blodsirkulasjonen hadde vært normal ville man ha forventet en normal sårtilheling.

Forsikrede har anført at ulykken ikke er forårsaket av en sykdom han hadde fra før, og det er klart at ulykken er en nødvendig forutsetning for skaden i form av et kutt som ikke ville gro. Om vilkårene i avtalen skal forstås slik at selskapet er uten ansvar i alle tilfeller hvor en skade utvikles eller forverres gjennom predisponerende forhold, bør dette komme klarere frem. Ut fra alminnelige erstatningsrettslige prinsipper ville ikke amputasjonen på et høyere nivå vært nødvendig ulykken tenkt borte. Skadelidte var dessuten sårbar, men denne var ikke årsaken til

ulykken. Det er vist til uttalelse FSN-6039 og anført at en fordeling 50/50 synes rimelig i saken. Skaden og den påfølgende invaliditeten ville ikke ha inntruffet ulykken tenkt borte.

Selskapet har anført at preeksisterende sykdom er årsaken som nødvendiggjorde ytterligere amputasjon. Forutsatt normal blodsirkulasjon ville man forventet normal sårtilheling av det minimale såret på 5 millimeter. Reamputasjonen skyldes i sin helhet den preeksisterende sykdommen. I samsvar med vilkårene har selskapet derfor avkortet 100 %. I motsetning til i saken i FSN-6039, foreligger det her holdepunkter for at det er den sykelige tilstanden som er årsaken til skaden.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Forsikrede er dekket av en ulykkesforsikring som kan gi rett til erstatning ved skade eller sykdom pga. en ulykke. Men pkt. 2.1 siste avsnitt i vilkårene, gjør følgende unntak:

Er det sannsynlig at en sykelig tilstand eller at sykelige anlegg har medvirket til skaden, settes erstatningen ned. Erstatningen reduseres i forhold til betydningen den sykelige tilstanden eller anlegget har hatt for skaden.

Selskapet bestrider ikke at forsikrede har vært utsatt for en ulykke som kan gi rett til erstatning, men hevder at erstatningen må reduseres til null fordi en sykelig tilstand har medvirket til skaden. Det er selskapet som må sannsynliggjøre at unntaket får anvendelse. Slik nemnda ser det, viser uttalelsen av 14.2.16 som er gjengitt foran, at skaden i det alt vesentlige skyldes at forsikredes manglende blodsirkulasjon i venstre bein medførte at såret på fem millimeter ikke ville heles, og at forsikrede måtte amputere benet ytterligere. Nemnda er enig med selskapet i at det foreligger en sykelig tilstand som må anses å ha medvirket vesentlig til skaden.

Finansklagenemnda Person har delt seg i et flertall og et mindretall med hensyn til reduksjonens omfang.

Finansklagenemnda Persons flertall, leder, Smedsrud, Opheim, Bjønness og Kiil, bemerker:

Selskapet har redusert erstatningen til null fordi skaden, etter selskapet syn, i sin helhet skyldes den sykelige tilstanden. Flertallet er enig i at skaden i vesentlig grad skyldes den sykelige tilstanden, men er kommet til at det må skje en fordeling mellom den utløsende ulykken – fallet i dusjen – og den sykelige tilstanden og at reduksjonen i erstatningen bør settes til 75 %.

Mindretallet, Felland og Grøndalen, bemerker:

Mindretallet vurderer forkalkningene i blodkarene som eneste årsak til at såret ikke ville gro og mener derfor at selskapet kan redusere utbetalingen med 100 % på grunn av sykelig tilstand jf. vilkårenes punkt 2.1 siste avsnitt.

Uttalelse avgis i samsvar med flertallet syn.

Uttalelsen er avgitt under dissens.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Forsikrede gis delvis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Ingrid Smedsrud (nestleder), Hege Opheim, Mildrid Felland, Jane Ytreøy Grøndalen, Paal Bjønness og Ingebjørg Kiil.